

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Judovska popačenost.

VI.

Kakor delavce, tako so ujeli Judje tudi obrtnike v svoje mreže. Kakor mačka na miš, tako preže na vsako priliko, kjer bi se dalo kaj zaslužiti ter zatreti konkurente. Rabijo vsako sredstvo in ne vprašajo, ali je dovoljeno ali ne.

Ker smo zadnjič govorili o krojačih, navedemo naj, kako so Dunajski judovski konfekcionarji zaveli krojaške pomagače. Ko so namreč 1870. leta zahtevali krojaški pomagači na Dunaji od svojih mojstrov večjo plačo, podpihovali so jih najbolj socialni demokrati in vsi judovski listi Dunajski. Svetovali so jim, naj pri mojstrih ustavijo delo, in glejte, v vrsti tistih, ki so najbolj podpirali krojaške pomagače, bili so konfekcionarji. Ti konfekcionarji — sami Judje — pomilovali so krojaške pomagače, češ, da jih mojstri vendar prehudo zatirajo, in da bi pokazali svoje simpatije do ubogih zatirancev, vzeli so jih nekaj v službo ter jim dali

primerno dobre plače. Ostale pa, katerim niso mogli dati dela, podpirali so z radodarnimi doneski. Znani Jakob Rothberger daroval je v ta namen 1000 gld., Adolf Welisch 500 gold., drugi Judje pa manjše svote.

In kaj je bil temu nasledek? Krojaški pomagači opustili so delo pri svojih mojstrih, in ker so vsi mali obrtniki na Dunaji socialni demokrati, jeli so hvaliti in povečevati konfekcionarje, zmatrali so Židove za svoje najboljši prijatelje.

Vender je to bila prava farizejska ljubezen. Judje so zvite glave in so vso stvar tako uravnali, da se je strajk pričel ravno ob času, ko se najbolj kupuje obleka. Mojstri niso mogli brez pomagačev izvrševati naročil in ljudje so bili prisiljeni kupovati si obleko pri konfekcionarjih, kateri so prodali vso svojo zaležano obleko za dober denar in so se jim „radodarni“ doneski za strajk desetkrat povrnil.

Toda s tem ni bila končana vsa nesreča. Judje so sicer razprodali svoje blago, nekateri pomagači dobili so zaslužek pri konfekcionarjih, ali zdaj je bilo treba ustanoviti in določiti razmere mej konfekcionarji in krojaškimi pomagači na podstavi zdravih uvetov. In kaj so storili judovski konfekcionarji? Dejali so, da je sezona pri kraji, da torej pomagačev ne potrebujejo, in rekli so še, da jih zdaj ne morejo tako dobro plačevati. Ubogi pomagači niso si mogli pomagati. Ostati pri konfekcionarjih ali se vrniti k prejšnjim mojstrom, bilo bi toliko, kolikor iti z dežja pod kap. Cene za delo postavljali so konfekcionarji in na stotine krojaških rodbin palo je še v večjo revščino.

Ni ravno treba, da bi še več vzgledov navajali. Že to, kar smo povedali ob obrtnikih in njih žalostnih razmerah, mora vzpodbuditi vsakega človeka, da se bode trdil podpirati obrtni stan ter mu pomagati do prejšnje veljave. Vsakemu od nas mora biti do tega, da se olajšava obstanek obrtnikom; vsak mora delati v to, da se obrtniški stan osvobodí judovskega kapitalizma in da se postavi na svoje noge. Obrtniški stan je srednji stan in v prid vsej človeški družbi je, da se ojači in ohrani srednji stan.

V najnovejšem času opazujemo opasno strujo, kateri je začetek na Dunaji, torej v središču naše države. Na Dunaji se je ustvarila neka vrsta laž-

nega liberalizma, kateremu so pri rojstvu bili kumi sami Židje. Ti Židje osnovali so velikanska časnikarska podjetja in so pod pretvezo liberalizma in demokratizma širili načela, ki ravno z liberalizmom in demokratizmom nimajo nobenega sorodstva. Kapitala so imeli dovolj, utrdili so si časnikarstvo, katero je — to se ne daje tajiti — radi svoje spretosti in tudi imenitnosti danes na svetovnem glasu. Vsi narodi avstrijski usedli so se jim s početka na limanice in mej samimi Nemci našli so največ pristašev. Neverjetno je, koliko je judovski kapitalizem, ki si zna izbirati primerna sredstva za dosego svojih namenov, pridobil pri nas v Avstriji ravno s tem, da je svoje podle težnje zakrival za liberalizmom in demokratizmom, da je ti besedi le zlorabil, nič pa ne storil za one lepe težnje, katere označujeta besedi liberalizem in demokratizem. Neverjetno je, pravimo, da so Judje postavili liberalizem za najvišje načelo, toda mi bi morali vedeti, zakaj so ga postavili. Bali so se za se in so si s tem hoteli zagotoviti enakopravnost s kristjani v verskem in državljanskem pogledu. Ko pa so dosegli to stališče v državnem in društvenem organizmu, jeli so z vso silo delati, kako bi bolj škodovali delavcu, obrtniku in kmetovalcu. Uplivali so s svojimi glasili na parlament, kateri je krojil obrtniku in kmetovalcem zakone po judovskem receptu. Rothschildova severna železnica, o kateri smo že toliko govorili, sad je judovske dobe.

Naša naloga mora pač biti, da odstranimo vse zlo, katero je zakrivila liberalno-judovska doba, ker ni prav ščitila obrtnika in malega trgovca, teh dveh stebrov srednjega stanú, in moramo gledati, kako bi se pač dalo pomagati obrtnikom iz bede, v katero jih je pogreznil judovski liberalizem. Sicer govorimo le o judovski popačenosti in le konstatujemo to, kar je zakrivilo Judovstvo. Ali ker je tudi treba pomisliti na pomočke, zato bodi nam dovoljeno reči katero o tem, kako bi se dal povzdigniti obrtniški stan.

—st—

Iz državnega zbora.

Govor poslanca g. M. Vošnjaka.

(Konec.)

Kar se tiče obetanih olajševanj glede kolekovanja listin dolžnih teh blagajnic, pripoznam s hva-

LISTEK

Pretepin.

(Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Iv. Gornik.)

I.

(Dalje.)

Hči gospoda Perekatova, Mašenka, bila je v obraz podobna otcu. Nenila Makarjevna se je mnogo trudila za njeno vzgojo. Govorila je dobro francoski, igrala pravilno na klavir. Bila je srednje rasti, precej polna in bela; njeno nekoliko zabuhlo obličje oživil je dober, vesel nasmeh. Rudeči, ne preveč gosti lasje, sivi očesci, prijeten glasek — vse na njej je ugajalo. Zato so odsotnost gizdalinstva, predsodkov, nenavadna načitanost stepne devojke, svobodno izražanje, svobodna priprostost besed in primerov nehoti presenečevali. Razvila se je prosto, Nenila Makarjevna je ni omejevala.

Nekedaj po zajutreku ob dvanajsti uri zbrala se je vsa obitelj Perekatovih v sobi za goste. Mož v zelenem, okroglem fraku, visokem, kockastem ovratniku in grahastih hlačah ter v čevljih stal je pred oknom in z velikim zanimanjem lovil muhe. Hči

sedela je za okvirjem in vezla; njena majhna polna ročica v črni suknjici dvigala in nižala se je graciozno in počasi nad kanafasom. Nenila Makarjevna sedela je na divanu in molče zrla na pod.

— Ali ste poslali . . . skemu polku vabilo, Sergej Sergejič? vprašala je moža.

— Na današnji večer? Seveda, ma chère, po slal sem. (Prepovedano mu je bilo imenovati jo mamic.) Seveda!

Vender ni gospodov, nadaljevala je Nenila Makarjevna. — Gospodične ne bodo imele z nikomer plesati.

Mož je vzdihnil, kakor bi mu nedostatek gospodov hudo del.

— Mašenka, spregovorila je najedenkrat Maša: ali je monsieur Lučkov povabljen?

— Kateri Lučkov?

— Častnik je tudi. Govore, da je jako zanimiv.

— Kako to?

— Da; sam na sebi ni lep, tudi ne mlad, a vsi se ga boje. Strašen duelist je. (Mašenka je zlehka nasmehnila obrvi.) Jako rada bi ga videla. . .

Sergej Sergejevič prekinil je svojo hčerko.

— Kaj je tu videti, duša moja? Misliš, da je podoben lordu Byronu? (Ob istem času so baš pri nas jeli govoriti o lordu Byronu.) — Norčije! Vedi, da sem tudi jaz, duša moja nekda slul preterpin.

Maša pogledala je začujeno roditelja, zasmejala se, potem skočila k njemu in ga poljubila na lice. Soproga se je zlahka nasmehnila . . . Sergej Sergejič pa ni lagal.

— Ne vem, če bo prišel ta gospod, rekla je Nenila Makarjevna. — Prosila sem polkovnika, da pripelje več častnikov. Morda bode tudi on blagovolil.

Hčerka je vzdihnila.

— Pazi, ne zaljubi se vanj, opomnil je Sergej Sergejič. — Vem, zdaj ste vse take. . . onega navdušenja . . .

— Ni, rekla je prostodušno Maša.

Nenila Makarjevna pogledala je hladno svojega moža. Sergej Sergejevič poigral se je v neki zadregi z urino verižico, vzel z mize angleški, širokokrajni klobuk in se odpravil gospodarit. Njegov pes stekel je brzo in nemirno za njim. Kot umna žival, čutil je da njegov gospodar sam ni preveč svoj človek v hiši in vedel se je skromno in previdno.

(Dalje prih.)

ležnostjo, da je v tem vlada bolj prijazna. Ali to pogrešam kot bistveno določbo izrek, da zadostuje kolekovanje listin teh po merilu meniškem tudi potem, če so i neudje podpisani kot poroki; tako določilo je potrebno, da se potem ne bo potreba pripraviti zopet pred sodnijo upravno.

Upisan sem kot govornik proti, ker se ne strinjam z najvažnejšimi določbami, ki se nahajajo v ti predlozbi, a glasoval bodem za to, da se izroči stvar odseku, ker menim, da bode pododsek hranilnični, ki urejuje zadeve posojilnic, postavto to v sporazumljenji z vlado seveda, popravi in razširil.

Predlagam torej, da se izroči ta predložba vladni odseku hranilničnemu, kateri odsek pak prosim, da se stvari pridno loti.

O ti priložnosti hočem še omeniti, da so organi finančni v mojem volilnem okraju v svojem delovanju tako napeti, da preiskujejo, če je kolekovanje listin dolžnih, ležečih v blagajnicah združnih tako, kakor zahteva vlada. Seveda se lote najprve listin z navadnim kolekom, na katerih se podpisani porokov, ki niso udje zadrage.

Potreba je torej velika, da uredi odsek te zadeve posojilnic kar najhitreje. Kar prouzučajo organi finančni v krajih južnih, je, kolikor jaz vem, res nestrpno.

Poudarjam le to: Če se res uvede dokolekovanje pisem dolžnih, kakor namerava uprav sedaj vlada, to je, da se mora pismo tolikokrat kolekovati, kolikor je porokov, ki niso udje zadrage, tak bi znašalo to le v jedni posojilnici, katere upravljanje popolnoma poznam, to je v Celjski, 7000—8000 gld. Če se potem predlog g. posl. Krofte glede posojilnic, ki pripuste i poroke, kateri niso udje zadrage ne reši kmalu povoljno, opešalo bode mnogo posojilnic, ker posojilnice srednje bi potem plačevale 1000—1200 gld. davka, kar bi prouzučilo, da se poviša obrest posojilom za 1 ali 1½ odstotek.

Potem še to. Kakor znano, izvršujejo upravitelji zadrug svoje delo brezplačno. Če pa bode pritisk davčni huji, potem zgube ti moške vse veselje, kar bi zelo škodovalo blagostanju gospodarskemu.

Stranke pravijo: Za boga toliko moramo plačevati obrestij in če se jim desetkrat pove, da je temu kriva blagajnica državna, tako odgovarjajo: Nam ne daje blagajnica državna denarjev, temveč posojilnica.

Nerazumljivo mi je vse to. Visoka vlada pač ve, že po svojih organih, kako potrebne so posojilnice zlasti po deželi, in koliko koristijo v redno plačevanje davkov in vender ovira s postavami fiskalnimi delovanju posojilnic.

Ali izvršujejo organi v posameznih okrajih finančnih nalogo svojo prestrogo, hoteč biti bolj cesarski, kakor cesar sam, ali pa centralna uprava finančna res še ne ve, v kako korist so posojilnice. Kaj drugega si ne morem misliti. A i vladi sploh mora biti mnogo do tega, da napreduje posojilnice. Vsaj sem že v začetku svoje razprave omenil, da se je število eksekucij realnih v onih krajih, kjer so posojilnice, jako znižalo.

Če napreduje posojilnice na deželi, je to posebne pomembe za gospodarstvo.

Z upom, da se bode vlada ozirala na stvar, končam svojo razpravo. (Priznanje na desnici).

Na Dunaji 25. februarja.

Na dnevnem redu so mnoge manjše zadeve. Naučni minister dr. Gauč odgovarja interpelaciji posl. Roser-ja in drugov, tikajoči se nekaterih neprilicnostij na kliniki kirurški prof. Billroth-ovi. Minister pravi, da je vse to vladi že davno znano, ter je večinoma posledek ambulatorija, združenega s kliniko, kakor tudi vedno rastočega obiskovanja medicinskih fakultete. Potem obljubi, da se bode v zadevi posebno skrbno ravnalo.

Potem interpeluje dr. Roser in drugovi ministerskega predsednika zaradi bede v Šumavi. Vprašajo ga, če o vsem tem ve in kaj namerava ukreniti. Pred nami leži več predlog: Poročilo odseka imunitetnega o prošnji c. kr. kaz. sodišča Dunajskega, da se dovoli obravnava proti poslancu Ernstu Verganiju, zaradi razžaljenja časti mestnega odbora Dunajskega. Odsek predlaga, da se ustreže prošnji sodnijski.

Poročila odseka legitimacijskega o volitvi dr. Karla Lewakowskega poslancem državnim za mesto Lvov. Odsek odobrava volitev. Isto tako o volitvi poslancá dr. Alfreda Ebenhoch-a, posl. Julija Lipperta in Kornela Kossowicza. Predlog poslanca

Verganija in drugov o urejenji plač, kvinkvenij in priklad uradnikov c. kr. zastavnice.

Vladna predložba, postava o dostojnosti in plačah uradnikov na vseučiliščih in v učnih knjižnicah, kakor tudi v knjižnicah tehničnih visokih šol in o mirovnimidotičnih udov. Postava ima 8 paragrafov. O nji poročam o določenem času.

Vladna predložba, postava o plačah in mirovniinah ustanovljenega učiteljstva na rimskokatoliških in greckokatoliških teologičnih učilnicah dijeceznih in teologičnih učiliščih osrednjih v Gorici in Zadru.

Tudi o tej postavi o svojem času.

Stenograf. zapisniku priloženo ima peticijo koroškega „Bauernbunda“, o kateri sem že poročal.

Razdelilo se je danes tudi 19 prilog, poročila odseka budgetnega o posameznih premetih državnih za leto 1889. (finančno.)

Debata budgetna prične se, kakor je oznanil danes predsednik Smolka, v sredo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. februarja.

Ker se je bilo bati, da bi tirolski poslanci v državnem zboru glasovali proti budgetu, je minister Dunajski jim nekda obljubil, da se bode znižal davek od poslopij v zmislu Kathreinovega predloga. Tirolski poslanci vladi neso mogli prijenjati v tej zadevi, ker bi sicer zgubili mnogo zupanja pri narodu, kar bi škodovalo konservativnej stranki pri volitvah za deželni zbor tirolski, ki bodo letos.

Na Češkem se snuje nova stranka. Nek Dunajski list jo je imenoval stranko realistov. Kakor se kaže, bode nje vodja vseučilišni profesor Massaryk. Tudi drugi člani nove stranke so največ profesorji. Da se osnuje nova stranka, je dal baje povod prepir zaradi pristnosti Kraljevodvorskega rokopisa. K novi politični stranki se bodo pridružili baje vsi češki učenjaki, kateri so dokazovali, da je ta rokopis ponarejen. Jako se je pa prizadeval, da se osnuje nova stranka češki žurnalista Pazdirek, ki je bil dolgo časa sodelavec pri Praškej „Politik“. Ko je pa po ruskih listih, katerih dopisnik je bil, objavil več stvari iz staročeškega tabora, katere bi bile morale ostati tajne, je začel izdajati svoj list „Slavische Wart“, v katerem je polezimoval posebno z dr. Živnim. Ko s tem listom ni imel sreče, je začel nekatere profesorje nagovarjati, da si osnujejo svojo stranko. Najbrž se nadeja, da nova stranka začne izdajati svoj list, kateremu bode on urednik. Kak program bode imela nova stranka, še dobro ne vemo. Če je verjeti nemškemu listom, bode jako gojila liberalne ideje, v narodnih zadevah bode pa bolj popustljiva nego sta dosedanjí češki stranki. Posebno veliko simpatij ima nova stranka mej vseučiliško mladino. Ker je list „Čech“ nekaj napadal profesorja Massaryka, so mu napravili dijaški veliko ovacijo, pri kateri so raztrgali jeden izvod omenjenega lista. Nam se dozdeva, da je nove stranke toliko treba ko petega kolesa na vozu, ker ne gre, da se narodne moči še bolj cepijo.

Zbornica **ogerska** izvolila je poslanca Alekseja Bokrosa z 92 glasi drugim podpredsednikom. Novi podpredsednik je znan kot dober jurist in je Sedmogradčan. Opozicija dala je svoje glasove Juliju Horvathu, prejšnjemu drugemu podpredsedniku, kateri je pa odločil to častno mesto zategadel, ker se je odločil od liberalne stranke, ki ima večino v zbornici. Zbornica je dovolila vladi podaljšanje indemnitet, ki je bila potrebna iz znanih uzrokov. Pri tej priliki je grof Apponyi opominal ministerstvo, da naj da demisijo, ker je zgubil zaupanje naroda. Govornik je rekel, da je pripravljen podpisati vsako vlado, ki resno hoče izvesti potrebne reforme. Njegova stranka ni nasproti zvezi z Nemčijo, kakor trdijo nekateri listi. Tisza je v odgovoru grofu Apponyiju omenjal, da ima ministerski predsednik, ko odstopi, kroni nasvetovati naslednika. On je že premišljeval, koga bi nasvetoval, pa se nobenega ne spomni, kateri bi imel zaupanje večine naroda.

Vnanje države.

Največja ovira, da se ne more skleniti trgovska pogodba mej **Srbijo** in **Bolgarijo**, je pač to, da Srbi zahtevajo, da bi smeli izvažati rogato živino brez vsake carine v Bolgarijo, Bolgarom pa nečejo dovoliti te ugodnosti. Zaradi tega ni mnogo upanja, da bi se v kratkem pogodba dognala.

V tem, ko oficijalni „Praviteljski Vjestnik“ zatrjuje, da je Ašinov sam kriv, da so Francozi razbili ekspedicijo njegovo, drugi **ruski** listi stvari nikakor tako hladnokrvno ne sodijo. Večina listov misli, da to nasilje ni bilo potrebno in nič posebno laskavo ne piše o Franciji. „Grazdanin“ je porabil to priliko za ironične opazke o rusko-francoski zvezi ter se norčuje iz onih, ki mislijo da je taka zveza mogoča. List kneza Meščerskega je tudi dosedaj dosledno pisal proti zvezi s Francijo.

Odnosaji mej **Turčijo** in **Rusijo** neso posebno prijateljski. Tu se je že videlo iz poslednje ruske note, s katero Rusija zahteva poplačanje zaostankov vojne odškodnine. Ruski veleposlanik v Carigradu odšel je na dopust in se govori, da se več ne vrne na svoje mesto. V Peterburgu neso z Nelidovom prav nič zadovoljni, ker ni znal zadostno zmagovati upliva držav Rusiji nasprotnih v Carigradu.

Kakor poročajo „Neue Hessische Blätter“ se je **Battenberžan** že poročil z dvorno gledališko pevko Ivano Loisinger v Mentonu ter se bode nastanil v inozemstvu kot „grof Hartenau“. Princ je torej popustil vse misli, da bi kedaj še zasel bolgarski prestol in hoče mirno uživati milijone, katere si je nabral v Bolgariji. Najbrž bode sedaj kmalu pozabljen in se tudi pristaši njegovi v Bolgariji ne bodo dosti več spominjali nanj.

Ministerstvo **italijansko** se bode baje nekoliko premenilo. Crispi sicer še ostane, a ustopili bodo v ministerstvo nekateri člani opozicije.

V spodnjej zbornici **angleški** bode v kratkem huda debata o irskih zadevah. Morley je predlagal, da se vladi izreče nezaupnica zaradi irske politike. Liberalci bodo se tem ložje potezali za Irce, ker se je že skoro popolnoma dokazalo, da so pisma ponarejena, katere so bile priobčile „Times“, da bi očrnilo irske vodje.

Dopisi.

Iz Radovljice 21. februarja.* [Izv. dop.]

Pogostoma se čujejo tožbe, da mi še vedno premalo čislamo domači jezik in da le preradi dajemo tujemu prednost. Žalibog, da so te tožbe popolnoma opravičene. Tako na pr. mi še vedno ne razumemo, zakaj naj naš častivredni župan mestne očete k občinskim sejam vedno le povablja v nemškem jeziku? Ali stori to morebiti na ljubav občinskemu tajniku, kateri slovenski ne zna, ali pa tistim gospodom od magistrata, ki so svoje dni sklicavali pred občinsko volitvijo volilne shode ter menijo, da bode mesto naše rešili pogube, kakor so nekda kapitolske goske Rim? Ali pa se godi to morebiti na ljubav nekaternikom, pohajajočim ultranemške plese v Tržiči, ter slave zatirano nemško stvar v pristnem svetovnoznanim Radovljiško-nemškem dijalektu? — Pri krajnem šolskem svetu rabijo se večinoma nemške tiskovine. Ali se ne godi to iz prijaznosti do nadučitelja, kateri neki ni poseben prijatelj slovenskim črkam? Tu pač ni treba nobenega komentarja.

S Krškega 26. februarja. [Izv. dop.] Vsled smrti cesarjeviča Rudolfa so za letos noter do zadnje nedelje izostale vse veselice. S tem je Krško pokazalo globoko sožalje na izgubi nadepolnega bodočega vladarja.

Napominano prvo predpustno veselico so priredili „Krški pevci“ v gostilni g. A. Ruperta minolo nedeljo. Ker je bila to prva veselica, se je nabralo toliko ljudstva, da so bili vsi prostori prenapolnjeni. Pevci so znova pokazali, koliko se doseže „z združenimi močmi“. Nove pesni: „Prihod v gostilno“, „Mrak“ in „Moj dom“ so se pevale precizno; ravno tako vse druge na pr.: Ipavčeva „Domovina“, „Večer na Savi“, „Tičica gozdna“ itd. V komičnih prizorih: „Graščak in kmeta“, „Gledališni voditelj išče tenorista“ in „Evropski koncert“ se je posebno odlikoval naš nedosegljivi in priljubljeni komik g. Šimen Paternoster. Tudi g. Fr. Vidmar je izborno rešil svoje naloge. — Vsem gg. pevcem pa, ki so nam napravili tako krasno veselico, kličemo: „Slava!“ —r.

*) Slučajno zakasnjeno.

Uredn.

„Matica Slovenska“.*)

LXXXII. odborova seja v sredo dne 20. febr. 1889.

Navzočni: Gg. Jos. Marn (predsednik), A. Bartel, J. Flis, dr. A. Jarc, A. Kržič, dr. Franc Lampe, Fr. Levec, M. Pletersnik, dr. L. Požar, A. Praprotnik, L. Robič, F. Stegnar, J. Šubic, J. Tomšič, J. Vavrč, Fr. Wiesthaler, A. Zupančič, V. Zupančič, dr. J. Zupanec (odborniki), E. Lah (zapisnikar). Skupaj 20.

Zapisnik LXXXI. odboro ve seje, ki sta ga pregledala odbornika Bartel in Tomšič, potrdi se brez ugovora; današnjemu zapisniku bodita overovatelja Bartel in Keržič.

Predsednik naznanja, da so imeli o zadnji dobi seje odseki, in sicer: gospodarski 6. novembra in 12. decembra, agitacijski 24. novembra in književni 18. februarja. Dotični zapisniki so odboru na ogled.

*) Zakasnjeno, ker dobivamo Matična izvestja še le iz druge roke. Uredn.

Predsednik obširno pojasnuje zgodovino izvršitve matičnega sklepa povodom cesarjeve štiridesetletnice (podaritev patrijotičnih knjig iz društvene zaloge učiteljskim in šolarskim knjižnicam) po raznih slovenskih kronovinah. Vsega skupaj je bilo podarjenih 1037 „Zgodovin avstrijsko-ogerske monarhije“ in pa 214 „Spomenikov“. Matici so došle za to darilo mnoge pismene zahvale, posebno od kranjske deželne vlade pa od primorskega cesarskega namestništva.

Došla nam je mej tem, pravi predsednik, dokaj lepa podoba cesarjeva, katera v čednem okviru sedaj krasi matično sobo. Kakor smo bili veseli o spominu 40letnice cesarjeve, tako nas je vse z bridko žalostjo nadjalo to, kar se je zgodilo dne 30. januarja t. l. Matica je z drugimi narodnimi društvi visoki deželni vladi izrazila svoje sožalje in da so neresnične bile trditve o Matici in njenem predsedniku po nekaterih časnikih, povedal sem sam na najvišjem mestu pa v slovenskem in nemškem tukajšnjem listu. Uprav tisti bridki dan dospelo je z Dunaja poročilo, da so me presvetli cesar 26. januarja imenovali častnega kanonika. V nedeljo potem pride mi slovesno čestitat častna deputacija „Slov. Matic“ v imenu vsega odbora, češ, v predsedniku poslavljena je tudi Matica. To čestitanje me preveč časti in tudi jako veseli in sam ne vem, kako bi se spodobno zahvalil slavnemu odboru vsemu pa vsakemu gospodu posebej. Glede na ono žalostno pa na to veselo dogodbo povabim vas, gospodje! da ustavši izrazimo svoje iskreno pomilovanje o prebriskem dogodku presvetli cesarski rodbini, vzlasti ljubljennemu cesarju, in da pritrdimo vnovič staremu slovenskemu geslu: Vse za vero dom, cesarja! kar vsi odborniki dostojno izvršijo.

V zadnji seji sem vas poprosil, da mi svetujete, kako naj bi „Matica“ naša praznovala svojo 25letnico. Z vsako svečanostjo sklenjeni so gotovo troški. Moja misel je ta, da se je „Matica“ uprav letos poslavlila s tem, da je izdala štiri dokaj lepe knjige, s katerimi je občinstvo jako zadovoljno; razumništvo slovensko pa naj proslavi „Matico“ tako, da obilniše pristopi ter jo podpira z zjedinjenimi močmi. Temu nasvetu odborniki sploh pritrdijo s pristavkom, naj se v ta namen v „Letopisu“ objav: primeren sestavek o dosedanjem društvenem delovanju in naj občni zbor ima nekoliko slovesnejše lice ter naj se praznuje pozneje v poletju, morda okoli binkošti.

Vsled § 12. društvenih pravil in vsled smrti jednega odbornika izstopijo letos iz odbora gospodje: M. Cigale, P. Grasselli, A. Praprotnik, A. Raič, Feliks Stegnar, L. Svetec, J. Šuman, J. Vavrū, M. Vodusek in A. Zupančič.

Vsled odborovega sklepa sestavlja po nasvetu odbornika Robiča tajnik avtentičen zapisnik pokojnih društvenih ustanovnikov s podatki, s katerimi se imajo pomankljivi zapiski popolniti, imenik sam pa primerno objaviti v „Letopisu“. Upati je, da se sklep izvrši „Matici“ na čast, naslednikom pa v spodbudo. Jednak zapisnik, toda le z imeni in primki v abecednem redu pričela je objavljati „Matica Hrvatska“ v svojem izveštju za leto 1887.

Predsedništvo je dne 14. novembra 1888. l. brzojavno čestitalo Ciril-Metodovi podružnici v Celovci kot slaviteljici cesarjeve 40letnice in pa Einspielerjevega spomina ter prejelo vest o smrti bivšega ministra in predsednika češkega književnega društva, Jos. Jirečka, kateri ostane tudi nam Slovencem v hvalnem spominu.

Nauka o telovadbi (II. del) ostali iztisi se imajo iz književne zaloge podariti v enakih delih društvom: „Sokol“, „Učiteljsko društvo“, „Narodna Šola“, ker bodo na ta način svojemu namenu boljše ustrezali in lažje koristili.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— („Slovanskega Sveta“) 4. številko zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo. Konfiskacija ta bila je zelo obširna, kajti zaplenili so se članki „Občeslovanski jezik“, „Slavjanska pisma“, „Listek“ in „Zanimiva poljska izjava“.

— („Sokolova maškarada“) bode puštni torek 5. marca 1889. l. v dvorani Ljubljanske čitalnice. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnice dobivajo se le na ime vabljene osebe ali rodovine 3., 4. in 5. marca od 2. do 4. ure popoldne v 1. nadstropji Ljubljanske čitalnice po naslednjih cenah: za „Sokole“ po 50 nov., za člane „Ljubljanske čitalnice“ po 1 gld.; vsak drugi plača 1 gld. 50 nov.

Priti je maskirano, nemaskirani plačajo globe 50 nov. Gardedame in gg. častniki so globe oproščeni.

— (Odbor kluba slovenskih biciklistov) prosi one gospode, kateri mogoče iz pomete vabila za ples neso prejeli, naj se izvole obrniti v lekarno pl. Trnkoczy-a ali v prodajalnico gosp. Sossa, kjer se vabila in ustopnice uročujejo. Predplačila prejemajo se hvaležno.

— („Popotnik“) ima v 4. številki nastopno vsebino: Cesarjeva zahvala. — O ljubezni. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Književna poročila. — Poročilo o pošiljatih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo“ Pedagogičskega društva v Krškem. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Natečaji.

— (Na tukajšnjem babiškem učilišču) bili so včeraj in predvčeraj izpiti v slovenskem jeziku. Izpit delalo je 15 kandidatinj, izmed katerih so 4 napravile izpit prav dobro, 8 dobro, tri pa so dobile red „zadostno“. Vse bile so s Kranjskega, 5 pohajalo je šolo na svoje troške, ostale so imele ustanove. Dne 1. marca prične nemški tečaj.

— (Vrsta porotnih obravnav) pri Ljubljanskem porotnem sodišču je v prvem letošnjem zasedanju sledeča: 4. marca. I. Obravnava: Rajmund Jeschenag, hudodelstvo uradnega izneverjenja; II. Obravnava: Janez Pičmen in trije sozatoženci, hudodelstvo rop; 5. in 6. marca: Marija Janežič in 6 sozatožnikov, udeležba hudodelstva zaradi ponorenja kovanega denarja in tatvine; 7. marca: Jožef Flak in Janez Schann, hudodelstvo goljufije (v zastavnici kranjske hranilnice); 8. in 9. marca: Franc Odlazek, hudodelstvo tatvine. Razen tega pride jednega navedenih dni, ko bo čas dopuščal še: Jožef Resman in dva sozatoženca zaradi hudodelstva teške telesne poškodbe na vrsto. V soboto 9. dne marca bodo porotne obravnave tega zasedanja končane.

— (V Celji) pričela se je 25. t. m. pred porot. sodiščem obravnava proti Franu Zagoršku, 26 letnemu kmetskemu sinu iz Slom pod Ptujem, zaradi roparskega umora. Povod zatožbi je nastopni. Marija Herg stanovala je skupaj s svojimi roditelji v Dornavi. Družina živela je jako redno, večerjala je zvečer mej 6. in 7. uro ter nekoliko pozneje navadno šla spat. Marija Herg je prva ustajala, a dne 1. marca 1887 je ni bilo iz njene sobice. Oče jo kliče, ker ni odgovora, odbacne duri in najde hčer obešeno na stropu, posteljo krvavo, vse po sobi razmetano, onih 1250 gld., katere je bila dne 19. februarja pri hranilnici na Ptuji potegnila, pa ukradenih. Morilec vzel je tudi prstane, ki jih je Marija Herg navadno nosila. Preiskava bila je dolgo brez uspeha, konečno pa se je našel sled. Fran Podgoršek iz bližnjih Slom odšel je 1887. l. k vaju v Maribor in Gradec, kjer se je večkrat ponašal z denarjem. V septembru vzel je poselsko knjižico, rekoč, da ima službo v Gradci. A v Gradci je le postopal in denar zapravljaj. Kavarnarici Hauser je pravil, da je po očetu 1400 gld. podedoval. Ko je Hauserca to pripovedovala kramarici M. Segulovi s Ptuja, je poslednja takoj rekla, da je Zagoršek morilec. Ko Hauserca Zagoršku to pove, je osupel in pobegnil v Zagreb, kjer je bolj potratno in veselo živel ter večkrat s slaboglasnimi ženskami po 20 gl. in več v jedni noči zapravil. V Zagrebu je tudi pripovedal o svoji dedšini. Zaradi sumnega življenja so ga po odgonu poslali domov, kjer so ga dne 14. septembra l. l. prijeli in pri tej priliki v slamnati strehi v tabačnici našli 280 gl. Zagoršek je trdil, da je ta denar pridobil pri igri in kupčiji, kar pa vse ni res. Dognalo se je tudi, da je umorjena Marija Herg nosila onadva prstana, katera je sedaj imel Zagoršek na roki, jednega še dne 27. februarja, torej jeden dan pred roparskim umorom. Na tej podlagi sestavljena je obtožba. Zagoršek sicer vse taji, toda dokazilno gradivo je tako prepričalno, da Zagoršek zaslužen kazni gotovo ne odide.

— („Razlikujmo dobro.“) Pod tem naslovom javlja „Hrvatska“, da člani Zagrebških društev tako neredno plačujejo svoje doneske, da imajo vsa društva nad 30.000 gld. zaostalih udnih terjati.

— (Požar) nastal je dne 25. t. m. na gosp. Alojzija Lavrenčiča parni žagi pri Postojini. Požarni brambi iz Postojine in Velikega Otoka rešili sta tik poleg stoječe jednonadstropno stanišče in mlin. Škode okoli 1000 gld., ki je pa zavarovana.

— (Važno za gospodarje.) Kranjska c. kr. kmetijska družba v Ljubljani nam poroča, da oddaja tudi letos deteljno seme, katero je potrjeno od Dunajske c. kr. pregledne postaje kot

prosto predenice (žide). Setev takega semena je jedna pomoč proti predenici. Kilogram štajerske (dveletne) detelje velja za družbine ude 63 kr., za neude 68 kr.; kilogram lucerne ali nemške (večne) detelje velja za družbine ude 93 kr., za neude 98 kr. Kdor to deteljo v Ljubljani pri kmetijski družbi naroči, pošlje polovico znezka za aro. Ravno tukaj je tudi dobiti semenski krompir najboljših vrst 100 kilogramov za ude 2 gld. 50 kr., za neude 3 gld.

— („Bralno društvo“) v Karlovškem predmestju priredi v nedeljo 3. t. m. drugo in zadnjo predpustno veselico s plesom in srečkanjem na krasne dobitke. Godbo oskrbuje gledališki orkester pod vodstvom gosp. Stiaral-a. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za ude prosta, za neude 40 kr. za osobo. Povabljeni so vsi domoljubi in podpiratelji društva. Ker je prva veselica tako prijazno in povoljno izpadla, nadejati se je tudi sedaj obilne udeležbe.

— (Vodnikova svečanost v Metliki) dne 24. t. m. bila je velekrasna; slavnoznani „Zoraši“ iz Karlovca peli so izvrstno na obče nautušenje. Živeli!

— (Narodna čitalnica v Kamniku) priredi veselico pustno nedeljo dne 3. marca 1889. Vsopred: 1. Prvikrat: „Čevljar — baron“. Burka s petjem v treh dejanjih. Po Rudolfu Hahn-u poslovenil Jakob Alešovec. 2. Ples. Ustopnina navadna. Začetek ob 7. uri zvečer. K tej veselici vabi najuljudnejše odbor.

— (Mengeško bralno društvo) priredi veselico v nedeljo dne 3. marca t. l. v prostorih g. Iv. Gregorca v Malem Mengeši. Vsopred: 1. G. Eisenhut: „Ustaj rode“. 2. A. Hajdrih: „Jadransko morje“. 3. „Pol vina, pol vode“, veseloigra v jednem dejanju. 4. A. Hajdrih: „Lahko noč!“ 5. Tombola. Udje so ustopnine prosti, neudje plačajo 10 kr. ustopnine, sedeži po 10 kr. Udje naj blagovolé vabila soboj prinese. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 26. februarja. Kmetski sin Fran Zagoršek iz Slom danes pred porotnim sodiščem jednoglasno zavrtnega roparskega umora krivim proglašen in obsojen na smrt na vislicah. (Glej domačo stvar „V Celji“ Uredn.)

Rim 26. februarja. Tukaj ustanovila se je podružnica Tržaškega šolskega društva „Pro patria“. Na čelu jej je bivši minister Bonghi.

Razne vesti.

* (Društvo „Komenský“ na Dunaji) prosilo je mestni odbor Dunajski za podporo za vzdrževanje češke ljudske šole v X. okraju. V prošnji se naglašja, da je četrti del prebivalstva Dunajskega slovenske narodnosti in da rečeno šolo obiskuje 779 otrok.

* (Siamski principi v Evropi.) Čez nekoliko tednov došli bodo siamski principi, sinovi kralja siamskega, na Angleško, da ondukaj nadaljujejo svoje šolanje. Kraljeviči govoré angleški in so po 10 do 13 let stari. Spremljajo jih Siamci in Angleži. Četvorica kraljevičev se zove: Kilyakara, Rabipatanasak, Provitvatimoon in Chiraprovat. Krasna in romantična pač neso ta imena, ka-li?

* (Ubežna soproga.) Kupec Julij Stankiewicz v Vadovcih v Galiciji poslal je minuli teden Dunajskemu policijskemu ravnateljstvu brzojavno prošnjo, naj prime njegovo 24letno soprogo Hedviko, katera je s prav veliko vsoto v spremstvu 38 letnega pisarja Josipa Staronke najbrže na Dunaj pobegnila. Redarji policijskega ravnateljstva zasačili so preteklo soboto po noči zaljubljeno dvojico v nekem hotelu v Leopoldstadtu ter jo odveli v zapor. Ker je okrožno sodišče v Vadovcih na brzojavno poročilo policijskemu ravnateljstvu odgovorilo, da sta zaljubljenca tožena zaradi tatvine in bega, izročili so nezvesto soprogo in njenega obožovalca deželnemu sodišču.

* (Umorjena posojevalka.) Iz Budimpešte se 25. t. m. javlja: V Temešvaru umoril je mizar Timar udovo Liszko, katera se je bavila z oderuštvo mej delavci in dninarji. Zločinec usmrtil je nesrečnico zaradi tega, ker ga je silno terjala, da jej poplača na menico dolžnih 15 gld.

* (Žrtev američanskega dvoboja.) Iz Budimpešte se 25. t. m. poroča: 22letni komptoirist pri eskomptni banki Dragotin Magnus, alias A. C. Nilssen, ustrelil se je s samokresom v hotelu „Pariz“. Na ponočni mizici našli so list, ki slóve: „S temi vrsticami izjavljam, da moji zgodnji smrti ni dalo povod slabo gmotno stanje, marveč narekovani čas, kateri je danes potekel. S samom umorom spolnujem torej le svojo dolžnost. Moj

račun v hotelu je plačan. Danes zjutraj odšel sem z doma. — Nesrečni samomorilec je član jako čislane rodbine.

— (Zasledeni ponarejalci ustne vode.) Bilo je že omenjeno, da v obče po vsem civilizovanem svetu tako priljubljeno in razširjeno Anatherin ustno vodo zobozdravnik dr. J. G. Popp-a na Dunaji zlasti na Ogerskem v veliki meri ponarejajo in kvarijo. Ko je izdelovatelj v Budimpešti osnoval generalno zastopstvo za Ogersko, zmagal je načelnik generalnega zastopstva za dolžnost svojo, nastopiti večje potovanje po Ogerskeji, da jedenkrat naredi konec tem sleparijam. Uspeh tega potovanja je bil čudovit. Do sedaj je dal v 9 krajih na 10 mestih kaci 130 steklenic ponarejene Anatherin ustne vode konfiskovati in proti ponarejalcem začeti sodne korake. To stane sicer precej denarja, toda izdelovatelj hotel je jedenkrat prav korenito potrebiti, ker bi dober glas te že 40 let preskušene vode utegnil trpeti zaradi nespretnih ponarejanj dobičkaželjnih ljudi. Da se ponarejalcem delo oteži in koristi velicemu občinstvu, sklenil je izdelovatelj, steklenice povekšati za polovico prejšnje količine. Izdelovatelj rad to žrtvuje z nado, da se bode občinstvo v bodoče bolj varovalo pred pokvarjenimi, ponarejenimi in družimi ničvrednimi in nekoristnimi sredstvi. Cena Anatherinovej ustnej vodi dr. J. G. Popp-a je po velikosti steklenice 50 kr. do gld. 1.— in gld. 1.40. Zahtevaj le dr. Popp-a Anatherin ustno vodo, ker te sicer lahko prevarijo. To ustno vodo ima dvorni zobozdravnik dr. J. G. Popp na Dunaji, kjer naj se pisмено naroči, in vse lekarne, drogerije in parfumerije. (617—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:
26. februarja.
Pri **Slonu:** Kašič, Bulen iz Celovca — Gotisch, Flora iz Celja — Hofbauer, Saus z Dunaja. — Kalušč iz Trsta. — Keszler iz Krškega. — Rožanc iz Gorice, Globočnik iz Kranja.
Pri **Malič:** Fuchs, Stein, Herzog, Klekner z Dunaja. — Biner iz Monakovega.
Pri **južnem kolodvoru:** Vilhar iz Spljeta. — Hauser z Reke.
Pri **bavarskem dvoru:** Maček iz Lvova. — Brekolini iz Celja.
Pri **avstrijskem cesarji:** Levstik z Vrhnike.

Tržne cene v Ljubljani
dne 27. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 83	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 50	Surovo maslo,	86
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno :	2
Oves,	2 67	Mleko, liter	7
Ajda,	4 67	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 33	Telečje	50
Koruza,	4 83	Svinjsko	50
Krompir,	2 14	Koštrunovo	34
Leca,	12	Pišaneec.	55
Grah,	13	Golob	16
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 50
Maslo,	90	Slama,	2 32
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	54	mehka, 4	4 25

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	730.5 mm.	— 9.0° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	728.8 mm.	0.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	727.2 mm.	— 2.8° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura — 3.9°, za 4.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 27. februarja t. l.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.70	83.80
Srebrna renta	84.15	83.90
Zlata renta	111.45	111.40
5% marcna renta	99.45	99.40
Akcije narodne banke	885.—	886.—
Kreditne akcije	313.90	312.75
London	121.15	121.20
Srebro	—	—
Napol.	9.57 1/2	9.58
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.15	59.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	139 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	102	30
Ogerska papirna renta 5%	94	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	133
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	40

Vsem slovenskim ljubiteljem glasbe priporočam
najnovejši, uprav senzacionalni glasbovnik:
KOLO
koncertni komad za glasovir
zložil
Franjo Miroslavov Kalski.
Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr.
J. Giontini v Ljubljani.
(153—1)

Spreten
paznik drvarjev
(Holzmeister),
ki more uložiti varščino ter je zmožen slovenščine in nemščine v besedi in pisavi ter je izurjen v računanji, **se takoj vsprejme.** — Vsako leto se naredi 6000 sežnjev drv in še več. (144—1)
Prošnje s spričevali naj se pošljejo na
lastništvo graščine v Osredku pri Samoboru, Hrvatsko.

Naznanilo.

Rojstna hiša slavnega jezikoslovca **Fraňa Levstika** v Spodnjih Retjah pri Velikih Laščah je na prodaj. Prostovoljno jo proda lastnik vaščan **Fran Tomšič**. Ker ima omenjeni lastnik te hiše poleg nje še svojo posebno hišo, zato je dobrovoljen, prodati jo pod ugodnim pogojem.

Učenca,

starega 13—16 let, ki zna slovensko in nemško, vsprejmeta takoj v svojo špecerijsko in galanterijsko prodajalnico
(154—1) **J. & G. Jelovšek na Vrhniki.**

Na najnovejši in najbolj način
umetne (825—26)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

P. n. slavnemu občinstvu se usojam naznanjati, da sem prevzela
gostilno „Amerika“
na Glincah št. 28,
katero bodem dne 3. sušca odprla.
Stregla bodem z izvrstno jedjo in pijačo ter se toplo priporočam mnogobrojnemu obisku.
Z velespoštovanjem
Minka Traun,
gostilničarica.
(155—1)

Sveži
pustni krofi
dobé se **vsak dan** v
J. Förderl-ovi pekarni
v Lingovih ulicah. (5—9)

Prodaja drevesnih sadik.

V c. kr. gozdnem vrtu pod Rožnikom pri Ljubljani oddalo se bode prihodnjo spomlad (133—2)

okoli tri milijone drevesnih sadik

proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanjem in odneskom do železnice ali pošte uplača in sicer za **triletno smreke** 1 gld. 50 kr., — za **dveletne borovce** 1 gld. 70 kr., — za **štiriletno jelke** 2 gld., — za **jesene in akacije** 1 gld. 60 kr., — za **gaber** 2 gld. 60 kr. in za **vrbove količke** vsake vrste 1 gld.

Naročila vsprejema proti uplačilu odpadlega zneska c. kr. dež. gozdno nadzorništvo v Ljubljani **do 10. aprila 1889.**
Od c. kr. deželnega gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

Svetovna razstava v Bruslju 1888 srebrna svetinja.
Odlikovalne svetinje.
Higijenična razstava v Parizu 1888 zlata svetinja.
Tovarniška zaloga sukna
EDVARDA CERHAK-A v KRNOVU
(Jägerndorf — Avstrijska Šlezija)
priporoča priznano dobro (26—15)
Krnovsko
sukno in blago iz ovčje volne.
Izdelke po izvornih tovarniških cenah. —
Kompletne, bogato izbrane **zbirke uzorocov** so gospodom **krojačem** in **razprodajalcem** na drobno na zahtevanje **nefrankovane** na razpolago, iz katerih se lahko preverijo, kako korist bodo imeli, če bodo blago dobivali naravnost iz **Krnova (Jägerndorf)**. — Za dobro blago in točno pošiljanje se jamči.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaji, profesor **Drasche**, profesor **Schnitzler**, pok. profesor **Oppolzer**, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zapušejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP-a Anatherin ustne vode

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
ohrani vedno zdrave in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gniti.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, ž njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščanju vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povekšanih steklenicah po 50 kr., gld. 1.— in gld. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gld. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gld. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljeni preparat, s katerim se zobje prezgodaj uničuje, se izrecno svari. (615—23)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Skofljici: L. C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Rohlek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.